

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Næste Nummer udkommer i December.

Brændpunktet

Redaktør : Paul Crüger-Hansen.

Nr. 11

November 1913.

2. Aarg.

Stærke Stoffer til Skolebrug,
mørkeblaa og melerede.

Crome & Goldschmidts Hovedudsalg,
Citygade 22, Hj. af Kr. Bernikowsgade.

Forord.

Det er altid svært at begynde.
Vi staar uden nogen Erfaring og maa derfor bede Læseren være overbærende i sin Dom over de første Numre.

Tanken at udgive et Skoleblad er os ikke ny. Allerede forrige Aar drøftede vi Mulighederne for at starte et Blad, men det blev ogsaa derved. Skolen havde jo i Forvejen et, og det vilde kun være ødelæggende for begge Parter at skabe en Konkurrent. Desuden var vi overbeviste om, at Hr.

Henrik Madsen ikke vilde tillade Udgivelsen af mere end et Skoleblad.

Saaledes maatte vi altsaa foreløbig opgive vore Planer, men Lysten havde vi ikke mistet.

Da vi derfor en Dag fik at vide, at Einar Odland vilde fratræde som Redaktør af „Brændpunktet“, forhørte vi os straks om Vilkaarene, og da disse ikke var uoverkommelige, overtog vi Bladet.

Det var imidlertid lige i rette Øjeblik, for Dagen efter tilbød „Diskussionsklubben“ at købe det. Da Bestyrelsen hørte, at det var solgt, henvendte

den sig til os for om muligt at erhverve „Brændpunktet“ som Organ for Klubben. Det afslog vi imidlertid. „Brændpunktet“ skal vedblive at være et Skoleblad, og vi vil paa ingen Betingelse frasige os Retten til at kritisere saavel Talerne som Bestyrelse, naar der er Anledning dertil.

Efter nogle Forhandlinger aftaltes det, at „Diskussionsklubben“ paa eget Ansvar kan disponere over et Par Spalter mod et ringe Vederlag for Trykningen, naar det overstiger visse Grænser.

For øvrigt vil vi bestrebe os for, at Bladet skal indeholde Stof for enhver af vore Købere, selv om det maaske vil falde svært paa Grund af Aldersforskellen.

Og saa til Slut vil vi bede Læseren modtage „Brændpunktet“ med samme Velvilje, som under den tidligere Redaktion. Det er en vanskelig Opgave, som ligger for os, men vi haaber, at det gamle Ord: „Forandring fryder.“ ogsaa her vil slaa til. Red.

Over Theodulpasset.

Vi havde hvilet os hele den foregaaende Dag, saa at vi, da

vi Klokken halv fire blev vækket, følte os friske og stærke nok til at bestige Matterhorn, om det skulde være.

Saa højt var vort Maal dog ikke. Vi skulde blot gaa fra Zermatt over Theodulpasset og ned i Italien.

Klokken blev imidlertid henimod fem, inden Morgenkaffen var drukket og Føreren færdig, men saa startedes der ogsaa for Alvor.

Vejen gik først gennem Byen med de morsomme Træhuse, men snart kom vi ind paa den stejle Bjergsti, og Tempoet for Bjergbestigning blev slaaet an.

I en lang Række snoede vi os i Zigzaglinie fremad og opad, i Begyndelsen over græsbevoksede Skraaninger og senere over den bare Klippe. Efter et Par Timers Gang kom vi ind paa et Plateau, hvorfra vi kunde kaste et sidste Blik ned til den kønne lille Landsby.

Saa vendte vi Dalen Ryggen og begyndte den vanskeligere Del af Turen.

Vilde Klippekamme vekslede med mægtige Snedriver. Det ene Øjeblik gled vi paa de glatte Sten for i det næste at synke til Knæene i Sneen, saa vi var glade, da vi endelig Klokken halv ti naaede Gandegg-hytten.

Her blev Frokosten spist, og samtidig brød Solen gennem

Abonnér paa „HJEMMET“,
Danmarks største og bedste Ugeblad,
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal 10 Øre pr. Uge.

Taagen, saa at Snebrillerne maatte frem.

Det var med en underlig Fornemmelse, at vi traadte ud paa Gletscheren, vidende at det vilde vare flere Timer, inden vi igen følte sikker Grund under Fødderne.

Sneen dannede en jævn skaalformig Flade, omgivet af Bjergspidser paa alle Sider. Foran saa vi den Hulning i Randen, hvor vi skulde slippe igennem. Det saa ikke langt ud, men skønt vi gik og gik, syntes det dog ikke at blive nærmere.

Naa — det blev dog naaet, og det var med en Følelse af Stolthed, at vi kom til Toldhytten, for tænk! — her i 3330 Meters Højde ligger virkelig en saadan. Theudulpassets øverste Punkt, Matterjoch, er nemlig Grænsen mellem Schweiz og Italien.

Udsigten var pragtfuld. Til begge Sider strakte Snehavet sig saa langt, man kunde øjne, og bag ved det hævede Bjergtinde bag Bjergtinde sig helt ud i Horisonten.

Længe kunde vi dog ikke blive for den isnende Blæst, og Nedstigningen begyndte.

Nu var vi altsaa i Italien, men foreløbig var der ingen væsentlig Forandring at føle. — Sneen strakte sig lige saa milevidt her som paa den anden Side, og det tog os et Par Timer at naa ud af den.

Lidt forkomne af Kulde var vi og havde drivende vaade Fødder, men et raskt Løb ned ad den bugtede Sti satte snart igen Fart i Blodet.

Først da vi naaede en stor Græsslette, blev der gjort Holdt, og vi saa os tilbage.

Højt oppe hævede Matterhorn sig i imponerende Vildhed, ganske ukendelig fra denne Side, og ved dets Fod taarnede de mægtige Snemasser sig op, som vi nylig havde arbejdet os frem over.

Godt at vi var kommet ned, for Skyerne begyndte nu at samle sig uhyggeligt deroppe.

Foran os havde vi endnu kun en mindre Skraaning, og nede i Dalen skimtedes Hotellet. Det gik raskt at komme derned, og Klokkeren fire naaede vi Maalet.

Vi havde imidlertid været heldige med Vejret, for hele Nationen rasede der en voldsom Sne-

storm, i hvilken det vilde have været umuligt at komme frem, men da sov vi nok saa lunt inden Vægge den Sovn, som vi saa ærligt havde fortjent.

P. Crüger-Hansen.

En løjerlig Forretning

Læseren vil maaske tro, at det er en Fabel, jeg fortæller, men det er det ikke, Historien er virkelig sand.

For ca. 25 Aar siden hændte der det mærkelige, at en Hval forvildede sig ind i Storebælt. Det var en Dumhed, for Hvaler er vant til store Forhold. Her var da ogsaa alt for lavt og smaat for den, og det endte med, at den sad fast. Nu ved vi alle, at Hvalen ikke er en Fisk, men et Pattedyr. Man skulde altsaa tro, at det var den en speciel Fornøjelse at komme paa Landet — tvertimod. Den taaler ikke Tryk paa Maven, den kvæles. Næste Morgen fandt en Fisker den, og den blev slæbt til København. Hele Byen talte om det mærkelige Tilfælde, men der var en, der gjorde mere end det. Han købte Dyret. Det blev sprættet op og tømt for sit Indhold og, efter at det var fyldt med tomme Tønder, syet sammen igen. Saa blev det udstil-

let mod Entré. Det gik udmærket. Der kom mange Penge ind, men Manden havde større Planer end som saa. Han vilde rejse udenlands med sin Hval. Nu var den ikke just, hvad man kan kalde Haandbaggage, den var henved 25 m. lang; men med skulde den. Saa lagde man den paa to Jernbanevogne og rullede afsted.

Det var imidlertid et Godstog, som holdt ved alle Stationer, og det blev nødvendigt med Revolver i Haand at forsvare Hvalen mod de sammenstimlede Folks Nysgerrighed, kort sagt, der var et forfærdeligt Spektakel, hver Gang man holdt. Men var det egentlig saa mærkeligt, naar man ved, at tomme Tønder buldrer mest og husker, hvilket Materiale Dyret var fyldt med?

Saaledes kom man endelig til Hamborg. Naa, Rejsen havde været anstrengende, saa man kan ikke undres over, at Hvalen ved Ankomsten ikke var ganske frisk. Desuden, Rejser føder Tanker, og selv med megen Fantasi kunde man ikke nægte, at den havde faaet sig en saadan.

Folk var dog glade ved den, som den var. Pengene strømmede ind og: Penge lugter ikke, selv naar de er tjent paa en saadan Hval, saa Manden

kunde rolig se Fremtiden i Møde.

Men han var endnu ikke tilfreds. Han vilde til Berlin med Hvalen! Det kom han ogsaa, og de holdt deres Indtog under stor Begejstring. Men Hvaler har det ligesom Børn, de taa-ler ikke, at man lægger Mærke til dem, de bliver fordærvede, og det blev den.

Den blev smurt og sprøjtet baade udenpaa og indvendig, men ligemeget hjalp det. Saa fandt han paa at leje nogle Mænd til uafbrudt at spadsere rygende rundt om den. Hvad det var for en Tobak, de røg, ved jeg ikke, men virke gjorde den.

Nu skulde han have ladet det være nok, men han blev grebet af Storhedsvanvid og vilde til Wien. Saa langt kom han dog ikke. Rygtet fløj i Forvejen, og ved en lille Station blev Toget standset af Sundhedspolitiet. Han græd og bad for sin Hval, men det nyttede ham ikke.

Kun han holdt af den, kun han vidste, hvad den var værd; den blev ubarmhjertig gravet ned.

Men engang om tusinde Aar, vil dens muldne Ben findes, og de Lærde vil forbavse Verden med den Paastand, at der i den nyere Tid har været Hav, hvor Østrig ligger.

Første Diskussionsmøde.

Da Diskussionsklubben selv andetsteds i Bladet vil gøre Rede for, hvad der blev talt ved Mødet, vil vi nøjes med i Korthed at berøre de ydre Omstændigheder.

Hr. Sørensen besteg Talerstolen med en rolig Mine, rømmede sig et Par Gange og begyndte et velforberedt Foredrag med en Stemme, som enhver Landsbypræst vilde have misundt ham. Det var Dødsstraffen, som findes i de fleste Stater, han vilde til Livs, fordi den strider imod Kristendommen!

„Hr. Sørensen, De skal nu alligevel have Ros for deres Foredrag. De talte med Kraft og Overbevisning, og deres Ord klang smukt i Tilhørernes Øren“

Pavsens benyttedes af 1ste G til at lege i. (Hr. Møller undtagen).

Diskussionen mørede øjensynlig denne Klasse meget, og den opførte sig saadan, at de fleste andre Medlemmer, trods det udmærkede Foredrag, efterhaanden fik en svag Fornemmelse af, at Dødsstraf i visse Tilfælde dog ikke er ganske at foragte.

R e d.

Tak!

Med dette Nummer overgiver jeg „Brændpunktet“ til Hr. Crüger-Hansen. Inden jeg for stedse skal forlade Bladets Spalter, ser jeg mig forpligtet til at takke enhver især af mine Medarbejdere for godt og venskabeligt Samarbejde.

Saavel d'Hrr.: Bøving-Petersen, Lundbye, Kaper, Villh. Odland, Erwin Bergh, Lundsgaard Kejding, Mosbech, Sørensen, Gjerløff, Andersen, Emil Svendsen, Friis, som Hr. V. d. F. Olivarius maa herigennem modtage min hjerteligste Tak for deres Virksomhed ved „Brændpunktet“ i dets 2. Aargang.

Hvilket herved meddeles.

Einar Odland,
Exredaktør.

Diskussionsklubben.

Mandag den 27. holdt Erik Sørensen Foredrag over Emnet „Dødsstraf eller ikke?“

Vi gengiver et Resumé:

A. Indledning. 1) Har Staten Lov at berøve et Menneske Livet, naar det enkelte Individ ikke har Ret til at ihjelslaa?

B. Foredrag. a) Grunde til Gendrivelse af de Beviser, Dødsstraffens Forsvarere fører frem; 1) Dødsstraf er en Nødvendighed for Statens Sikkerhed? 2) Dødsstraf for Mord kræves af den absolute Retfærdighed? — b) Grunde, som direkte eller indirekte taler for Afskaffelse af Dødsstraf. 1) Dødsstraf strider imod Kristendommen. 2) Dødsstraf svækker Følelsen for Infami.

C. Slutning. 1) Resumé af Foredraget. 2) Opfordring til Protest mod Dødsstraffens Anvendelse.

I den paafølgende Diskussion deltog d'Hrr. Friis, Odland, Lassen, Levig, Gjerløff, Larsen, Floor og Sørensen af III. G, Bache, Klenow og Henius af II. G og endelig Knud Møller af I. G.

37 Medlemmer havde givet Møde: 16 fra III. G, 10 fra II. G og 11 fra I. G.

Anmeldte Foredrag:

Den 24. November: „Kunsten i vore Dage,“ af K. A. Riisager.

Den 3. December: „Anarkisme“ af Hugo Henius.

Bøgeres.

CARL LØNBERG.

Herre-Ekvipering. Danske Spejder-Dragter.
Militær-Huer, Handsker og Halsbind. Stort Udvalg af Studenterhuer.
K. F. U. M. Gothersgade 115.

Naar De vil købe „Fotografiapparater“, eller De vil have Oplysninger om **Fotografien**, da henvend Dem til os. Vi giver gerne alle Oplysninger. Vore „Sigurd“ og „Ilford“ Plader er enestaaende.

Kongsbak & Cohn, Skovbog. 1.

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.
Fotografier fra Kr. 1.50 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.
Emil Clausen.

H. Christensens Bog- og Papirhandel,

Gl. Kongevej 105. — Telefon 2664.

Eget Bogbinderi.

Eget Bogtrykkeri.

Leverandør til Henrik Madsens Skole.

Alle Skolebøger. ~~og Skolemateriale~~ ~~Alt Skolemateriale.~~

såerne
til Henrik Madsens Skole

Husk

Skolens Boghandel.

H. A. SØLLING.

H. C. Ørstedsvej 42.
(II. af Forchammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

POUL HOLM, Silkegade 11.

Fodbold- og Tennisdragter.
Tennissko og Fodboldstøvler.
Reglementerede Gymnastikdragter.
Leverandør til Henrik Madsens Skole.

POUL HOLM, Silkegade 11.

Raad Din Moder og Søster

til at købe Hætte hos

FONNESBECH

paa Nørrebro.

VIKTOR HANSEN, Nørrebrogade 18.

Sophus Halds
**REPARATIONS
VÆRKSTED**

for
Herre- og Damegarderobe

H. C. Ørstedsvvej 1 - Tlf. Vester 2493x

Vil
De spare
Penge,
da køb altid
Deres Fodtøj
Forchammersvej
20. AUG. ANDERSEN.
Telefon Nora 1191 x
Moderne Faconer, bedste
Kvalitet. Reparationer udføres. 1. Klasse Materiale.

Stort Udvalg i Skolefodtøj.

Reparationer udføres
- bedst og billigst. -

Skolestøjsforretningen „FR E M“.

M. Weilgaard.

Gl. Kongevej 135.

Tlf. 83 88

Leverandør til Brugforeningen
for Embeds- og Bestillingsmænd
samt Læger.

Køb

Forlovelsesringe
hos
FERD. HANSEN,
Nørrebrogade 16.

Stort Lager af Urkæder, Broscher og
alt til Guldemedefaget henhørende.

Vilhelm Hass,

Glarmester,

Niels Ebbesensvej 25,

anbefaler sig med alt

— til Faget hørende —

Vor Frue Boglade.

Største Udvalg af udenlandsk
Literatur i billige Udgaver.

— Forlang Katalog. —

Nørregade 13. Tlf. 9612.

Redaktionen sluttet den 6. November.

Redaktion, Carolinevej 20, Hellerup. Telefon Hell. 1007.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.